УДК 330.322.003.13:634:631.11

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЧИННИКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ САДІВНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ

Феняк Л.А., асистент
Вінницький національний аграрний університет

Визначено проблеми формування інвестиційних ресурсів садівничих підприємств. Сформульовано ключові напрямки підвищення ефективності формування інвестиційних ресурсів у галузі садівництва.

Ключові слова: садівництво, інвестиції, інвестиційні ресурси, інвестиційні джерела.

Постановка проблеми. Очікування щодо перетворення галузі садівництва на один із потужних чинників економічного зростання країни, та Вінницької області зокрема, можуть бути виправдані лише за умови належного інвестиційного забезпечення галузі. У цьому контексті досить важливим є відшукування чинників, що сприяли б підвищенню ефективності формування інвестиційних садівничих підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми залучення і використання інвестицій в аграрній сфері економіки України, а також ефективності їх використання вивчають багато економістів – аграрників, зокрема – М.Я. Дем'яненко, О.Є. Гудзь, О.Ю. Єрмаков, М.І. Кісіль, М.Ю. Коденська, Л.В. Молдаван, О.В. Шубравська та інші. Водночас, питання визначення сукупності чинників ефективного функціонування галузі садівництва, їх ролі та значення у виробничому процесі залишаються актуальними.

Мета тези. Обґрунтування напрямків та заходів підвищення ефективності формування інвестиційних ресурсів підприємств галузі садівництва, а також можливих шляхів їх реалізації.

Виклад основного матеріалу. Садівництво – найбільш капіталомістка галузь, що зумовлено великими капітальними вкладеннями на створення багаторічних насаджень та формуванням виробничої інфраструктури. До того ж варто враховувати й такий чинник, як зумовлений природою рослин лаг створення насаджень, тобто великий розрив у часі між вкладанням інвестицій та одержанням ефекту. Важливим джерелом формування інвестиційних ресурсів садівничих підприємств, яке на сьогодні практично не задіяне, є банківське кредитування.

Вітчизняні комерційні банки надають аграрним підприємствам переважно короткострокові кредити, що використовуються для фінансування поточних витрат, при цьому концентруючи свою увагу, здебільшого, на великих агроформуваннях, оскільки підприємства з площею до 2000 га мають низькі платоспроможність та рівень рентабельності, що не дозволяє їм забезпечити стійку кредитоспроможність.У країнах ЄС і США проблема кредитного забезпечення фермерів вирішується через фермерські кооперативні банки, більшість яких функціонує на неприбуткових засадах [1, 65].Тому, створення кооперативних банків за підтримки держави, на нашу думку, може вирішити проблему нормального кредитного забезпечення малих і середніх садівничих підприємств.

Ефективність функціонування галузі садівництва великою мірою визначається не лише умовами виробництва, але й можливістю зберігання отриманого врожаю. Плодоягідну продукцію в сучасних умовах вирощують, головним чином, малі та середні за розміром господарства, яким не під силу будівництво складських приміщень з регульованим температурним режимом. Плодосховища є капіталомісткими об'єктами, а їх будівництво вимагає довгострокових кредитів, яких, як уже зазначалося не здатні залучити середні підприємства і фермерські господарства.

Ми підтримуємо думку багатьох економістів та вважаємо за необхідне відновити програму пільгового кредитування на створення багаторічних насаджень та формування виробничої інфраструктури. У Польщі держава

компенсує фермерові проценту ставку за кредит, який видається йому на 25 років [2, 84]. Надто важливо на найближчу перспективу зберегти дію Закону про виділення 1 % збору від сум реалізацій алкогольних напоїв і пива для розвитку садівництва, виноградарства і хмелярства. Розподіл цих коштів має бути максимально прозорим та об'єктивним.

Одним з основних джерел інвестицій має бути амортизація. Проте, нині амортизація здебільшого не використовується за прямим призначенням. Необхідно удосконалювати механізм формування амортизаційного фонду в промисловому садівництві через щорічні амортизаційні відрахування з балансової вартості багаторічних насаджень. Відрахування доцільно справляти за нормами встановленими в 1991 р., бо вони найповніше відповідають теоретичній суті амортизації цих основних засобів виробництва. Для того, що б амортизаційний фонд безпосередньо використовувався на відтворення конкретних видів плодоягідних насаджень, він має формуватися за кожною плодовою та ягідною культурою і бажано окремо за типами насаджень [3].

Висновки і пропозиції. Викладені пропозиції сприятимуть підвищенню ефективності формування та використання інвестиційних ресурсів садівничих підприємств, досягненню економічного та соціального ефекту шляхом збільшення доданої вартості у галузі садівництва, нарощування обсягів виробництва плодоягідної продукції до потреб внутрішнього споживання населення України у розмірі раціональних норм, нарощування експортного потенціалу плодоягідного виробництва, підвищення ефективної зайнятості членів особистих селянських господарств, зростання доходів сільськогосподарських домогосподарств.

Література

1. Дем'яненко С.А., Коваль В.М. Засади формування інструментів інвестиційної діяльності аграрних підприємств // Економіка України. – 2015. - №2. – С. 61-69.

2. Молдаван Л.В. Інвестиційні пріоритети у сфері розвитку

агропромислового виробництва України та механізми їх реалізації/ Л.В. Молдаван, О.В. Шубравська // Економіка України. – 2015. - №4. – С.78-87.

3. Єрмаков О.Ю. Ефективність інвестицій у садівництво / О.Ю. Єрмаков, М.І. Кісіль, В.І. Чорнодон. – Т.: Крок, 2009. – 233 с.

УДК 336. 02

УДК 338.242:331(477.44)

РИНОК ПРАЦІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ: СТАН І ПРОБЛЕМИ

Фіщук Н.Ю., к.с.-г.н., доцент

Вінницького національного аграрного університету

В процесах на ринку праці основна увага акцентується на факторах формування робочих місць, зайнятості населення, скорочення безробіття.

Ключові слова: ринок праці, демографія, зайнятість, безробіття, міграційні процеси.

Постановка проблеми. Глобалізаційні процеси у межах світового економічного простору зумовили поширення кризових явищ на усі сфери економічної діяльності переважної більшості країн, які залучені у систему міжнародного розподілу праці. Сфера праці виявилася однією з найбільш сприйнятливих до кризових впливів, що проявилося через наростання негативних тенденцій на ринку праці, зростання безробіття, повернення практики вимушеної неповної зайнятості, збільшення обсягів заборгованості з виплати заробітної плати. Саме тому знову актуалізуються проблеми, пов'язані з дослідженням специфіки розвитку ринку праці в умовах економічної кризи та визначенням напрямів мінімізації її негативного впливу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку ринку праці, особливостей його функціонування в умовах трансформаційної економіки України завжди знаходились в центрі уваги у вітчизняній та зарубіжній літературі. Зокрема, серед вітчизняних науковців, які досліджують